

[Poul Hansen (Kalundborg).]

om ikke brugsforeningerne var tilstrækkelige til prisregulering. Jeg tror, de betyder adskilligt mere, hvis det købende publikum virkelig var klar over, hvad der prismæssigt kan opnås ved at foretage sine indkøb i brugsforeningerne. Det fører mig over til, at det efter min mening er meget vigtigt for os at gøre så meget ud af offentlighedsprincippet som muligt, og her kan jeg jo også henvise til, hvad der er anført i redegørelsen fra monoptilsynet netop både om risikoen for avancestigning på forskellige områder og om, hvad der gennem offentlighedsprincippet og dets gennemførelse kan gøres for at modvirke dette.

Må jeg endelig vedrørende de bemærkninger, som blev gjort om Danske Husmødres Forbrugerråds henvendelse til udvalget, sige, at jeg tror jo nok, det var en meget hårtrukken fortolkning, der af de ærede medlemmer blev lagt i denne henvendelse, og jeg kunne godt tænke mig, at man indenfor forbrugerrådet nu ville gøre sig sine overvejelser over, hvad denne henvendelse her er blevet anvendt til.

Og så lige tilsidst en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Weikop. Det ærede medlem anstillede sammenligning mellem forholdene i 1951 og i 1955 og nævnte i den forbindelse, at medens han var handelsminister, skulle man vende og dreje hver en shilling og dollar, og nu skulle altså forholdene — forstod jeg — være anderledes; dengang, sagde det ærede medlem, købte vi kun i udlandet for så og så mange penge biler, medens der i 1954 blev importeret otte gange så mange. Jeg vil gerne have lov at spørge det ærede medlem hr. Weikop: Skal dette forstås som en bebrejdelse mod regeringen for den bilimport, der har fundet sted i 1954 og 1955? Jeg er meget interesseret i at få at vide, om denne import, som ikke mindst har fundet sted efter pres fra, skal jeg sige, højre side i salen, skal betragtes på den måde, og om dette skal anvendes som angrebsstof imod os. Det kan jo også give os et og andet at tænke over.

Anker Lau: Må jeg sige til det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), at det, vi har imod disse forslag, er det, de

kan bruges til. Det er en anklage, der rettes mod erhvervslivet. Det er det, vi finder uberettiget, og det ærede medlems indlæg i første omgang har egentlig understreget, at vor antagelse ikke er helt ubegrundet.

Nu sagde det ærede medlem, at erhvervslivet vil formentlig tage de avancer, det kan få. Jeg havde nær sagt: ja, naturligvis. Under konkurrencens vilkår vil man tage den avance, man kan få, og det er rimeligt; man må nemlig også tage eventuelle tab. Det er mig fuldkommen ubegribeligt, at mennesker ikke kan kæde disse to ting sammen. Man skal se en erhvervsvirksomheds resultat over et tidsrum og se, hvad der så bliver tilbage. Det er en blanding af tab og fortjeneste. Man kan ikke sige, at erhvervsvirksomhederne skal tage tabet, når det går nedad, når der er risiko, og så, såsnart konjunkturerne giver chance for at tjene noget, gå til priskontrolrådet og sige: tak, det skal vi ikke have noget af. Det er en fuldkommen mangel på forståelse af erhvervslivets hele måde at arbejde på. Det er da givet, at under konkurrencevilkår er risikoen større, og jeg kan ikke undre mig over, at man hist og her i disse perioder har forsøgt at forhøje avancen, hvor konkurrencen har gjort det muligt, for at imødegå den større risiko, man er ude for under konkurrencen. Det skal man forstå, ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg). Jeg ved godt, at det ærede medlem ikke forstår det, men jeg forsøger at forklare ham det i håb om, at det skal lykkes engang — jeg tror ikke rigtig på det mere.

Vedrørende forbrugerrådet vil jeg sige, at jeg synes ikke, man skal tage glorien af forbrugerrådets henvendelse, for denne henvendelse var sund og rigtig og tjener forbrugerrådet til ære i den situation, der forelå.

Må jeg sige til den højtærede minister, at jeg tror nu, ministeren skal være glad for, at det oprindelige forslag ikke blev gennemført. Det er der vist almindelig enighed om. Jeg tror heller ikke, vi skal sige så forfærdelig meget om det forslag, for hvad konsekvensen af det ville blive, hvad der ville være kommet ud af det, er skildret bedre af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard end af nogen anden.

Med hensyn til avancestoppet, som blev